

NAŠI LIDOVOU ARMÁDU UČIŇME ARMÁDOU REVOLUČNÍ A V OBRANĚ STÁTU DŮSLEDNĚ UPLATŇUJME ZAMĚŘENÍ NA OBRANU VLASTNÍMI SILAMI
(Výtah)

Projev na 7. slavnostním vyřazení absolventů Kim Ir Senovy vojenské akademie

5. října 1963

Soudruzi!

V zastoupení ústředního výboru strany a vlády republiky vřele blahopřeji vám všem, soudruzi absolventi, kteří se dnes po absolvování vysoké školy navracíte opět k jednotkám, do slavných pozic revoluce, abyste bránili socialistickou vlast.

Dále vřele děkuji soudruhu náčelníkovi a všem učitelům a pracovníkům akademie za to, že výuce a výchově soudruhů absolventů věnovali všechny své síly a energii.

Přeji též nově přijatým posluchačům a posluchačům, kteří pokračují ve studiu na akademii, ještě větší úspěchy v jejich vojenském a politickém výcviku.

Rád bych na tomto slavnostním vyřazení soudruhům absolventům, opouštějícím školu, všem soudruhům posluchačům, kteří na škole nadále studují a všem soudruhům učitelům a pracovníkům školy, kteří nadále vynakládají úsilí na výuku posluchačů, řekl několik slov.

Naše země, kterou, soudruzi, bráníte, prožívá nyní dobu rozkvětu. Naše vlast se doslova mění v socialistickou mocnost, opírající se o spolehlivou základnu samostatné národní ekonomiky.

Nemůžeme sice dosud tvrdit, že si žijeme blahobytně, avšak vybudovali jsme u nás socialistický ráj, kde není vykořisťování ani útlaku, a kde všichni lidé žijí v rornosti, všichni mají práci a mohou chodit do škol.

Čím napjatější a intenzívnější je náš boj, tím více bude naše vlast v budoucnu vzkvétat, tím více se naše národní ekonomika bude roz-

víjet. Lidem se též bude žít o to blahobytněji.

Na takovémto základě bude naše revoluční základna dále sílit, naše revoluční síly pro sjednocení vlasti budou nadále vzrůstat a s těmito revolučními silami korejská revoluce dosáhne konečného vítězství.

Naše země je v současné době rozdělena na severní a jižní část. To je velmi nešťastná okolnost. Více než polovina lidu ještě sténá pod útlakem a vykořisťováním cizího imperialismu, statkářů a kapitalistů.

Proto naše lidová armáda má před sebou dvě povinnosti.

Jednou z nich je bránit socialistickou vlast jako ocelovou pevnost, druhou je velký revoluční úkol sjednotit rozdělené státní území a národ a osvobodit dělníky, rolníky a pracující lid od útlaku amerického imperialismu, statkářů a kapitalistů.

Pro splnění tohoto revolučního úkolu je na prvním místě nutné naši lidovou armádu dále posilovat.

Jestliže chceme provádět revoluci, musíme mít několik důležitých revolučních prvků.

Jedním z nich je politická síla. Kdo chce provádět revoluci, musí mít především revoluční sílu, politické síly. Dále musí mít vojenské síly a ekonomické síly. Jinými slovy, politická síla, hospodářská moc a vojenská síla – to jsou nejdůležitější síly pro dokončení naší revoluce.

Co znamená politická síla? Znamená politicky stmelenu sílu, která posiluje naši stranu, pevně sjednocuje všechny lid kolem naší strany a působí naň, aby aktivně bojoval za uskutečnění velké revoluční věci, vytyčované stranou. Tato síla je silou nejdůležitější. Bez takovéto politické síly nelze provádět revoluci.

Revoluce je strastiplným bojem za rozbití starého řádu a vybudování nového šťastného, společenského zřízení, v němž většině lidí se může dobře dařit.

Protože tento boj se koná ve prospěch mnoha lidí, musí se ho nutně mnoho lidí účastnit. Revoluci rozhodně nemohou provádět jeden nebo dva lidé. Proto naše strana vždycky zdůrazňovala, že pro splnění jejich revolučních úkolů, tj. pro vybudování socialismu v severní polovině země i pro osvobození jižní Koreje a sjednocení vlasti, je nejdůležitější věcí politická síla.

Nejdůležitější věcí pro zvyšování politické síly je posilování naší strany.

Naše strana je předvojem korejské dělnické třídy, předvojem pracu-

jičího lidu, jejich srdcem a štábem. Abychom mohli vésti lid, musíme proto nejprve posilovat stranu jakožto sílu, tvořící takovéto jádro.

Jestliže chceme posilovat stranu, musí především všichni členové strany být stmeleni jako skála kolem ústředního výboru strany. Bez jednoty a semknutosti strany nemůže strana projevit svou sílu.

Každý člen strany se rovněž musí stát takovým členem, který umí dobře plnit všechny úkoly, jež jsou mu svěřovány v zájmu prosazování politiky strany. Členové strany dále musí umět dobře provádět práci, spojenou se stmelováním mas kolem strany.

Jestliže chceme pěstovat svou politickou sílu, musíme tedy především pevně budovat stranu a pevně stmelovat masy kolem strany. Jen tak můžeme úspěšně splnit velké revoluční dílo vybudování socialismu v severní polovině republiky a sjednocení vlasti.

Další silou, důležitou pro nás při provádění revoluce, je ekonomická moc.

Ekonomická moc znamená materiální sílu. Jestliže chceme provádět revoluci, musíme mít určitou materiální sílu, totiž musíme si vybudovat základnu vlastní pevné národní ekonomiky, která by nám umožňovala jaksepatří uživit náš lid a rozvíjet naši zemi.

Jen velká ekonomická moc umožňuje zajistit si politickou nezávislost.

Heslem naší strany v současné době je čučche v ideologii, nezávislost v politice a samostatnost v hospodářství.

Po stránce ideologické musíme důsledně nastolit čučche. Jinými slovy všichni musíme smýšlet způsobem čučche v zájmu služby korejské revoluci.

Po stránce politické musíme mít nezávislost. Nesmíme se spoléhat na jiné země nebo jít za jinými podle toho, jak fouká vítr, nýbrž bezpodmínečně musíme mít politickou nezávislost.

Po stránce ekonomické musíme mít samostatnou národní ekonomiku. Kdybychom potraviny pro naši vlastní výživu získávali od jiných, kdybychom tak získávali ošacení, kdybychom si vlastníma rukama nemohli vyrobit ani jednu pušku, ani automobil, znamenalo by to, že nemáme samostatnou národní ekonomiku.

Bez takového materiálního základu nelze zvyšovat ani politickou, ani vojenskou sílu, nelze mít politickou nezávislost, ani si udržovat čučche po stránce ideologické. Proto je naprosto nutné mít samostatnost po stránce ekonomické. Materiální síla je nejdůležitější.

Uvedme si několik příkladů. Uniforma, kterou máte na sobě vy, nebo šaty, které nosíme my, jsou ve srovnání s věcmi z jiných zemí dosud samozřejmě méně kvalitní. Vyžebrané u jiných zemí však nejsou. Ještě před několika málo lety jsme neměli problém ošacení z vlastní výroby úplně vyřešen. Obyčejné látky jsme tkali již dávno, ale uniformy, které nosíte, se ještě před takovými 3–4 lety všechny dělaly z látek, dovážených z ciziny. V současné době však děláme všechny uniformy, dokonce i uniformy důstojnické z látek našich.

Dříve jsme z jiných zemí nakupovali i obilí ročně asi 500–600 tisíc tun.

Avšak už asi 5 nebo 6 let obilí z ciziny nedovážíme. I dnes ovšem s obilím obchodujeme. Náš dnešní obchod s obilím je toho druhu, že když například chceme pšeničnou mouku, prodáme kukuřici, za kterou si mouku dovezeme. To samostatnost nijak nepoškozuje.

Protože máme hospodářskou moc, máme dnes politickou nezávislost. Naše jednání není určováno tím, že by nás někdo k něčemu nutil. Děláme jen to, co chceme dělat a jen tehdy, odpovídá-li to našim zájmům a našemu vkusu. Proto nejdůležitější věcí je materiální síla.

Pro příklady nemusíte chodit daleko, stačí se podívat na situaci v jižní Koreji. Jižní Korea dnes nemá ekonomickou samostatnost.

Veškerý proviant, z něhož je živa jihokorejská armáda, pochází ze zemědělských přebytků USA. Také uniformy jihokorejského „vojska státní obrany“ jsou všechny vyrobeny v USA. Boty mají rovněž americké, pušky mají z USA, všechnu munici jim dodávají Američané.

Kde se tu projevuje jaká samostatnost? Vůbec žádnou samostatnost tu nenajdeme. Když Američané řeknou „vpřed“, půjdou jihokorejské loutky kupředu, když řeknou „čelem vzad“, udělají čelem vzad, všechno prostě dělají podle příkazu Američanů. Nemají žádnou nezávislost. Jižní Korea je na Američany takto vázána proto, že nemá ekonomickou samostatnost.

Dnes si to uvědomují ovšem i lidé v jižní Koreji. Jihokorejská mládež a inteligence si to dnes uvědomuje a volá po vybudování samostatné národní ekonomiky. Dnes se i v jihokorejských novinách denně přetřásá nezávislost a samostatnost.

Pouhými řečmi však se samostatná ekonomika získat nedá. Jestliže se správně neupraví společenské zřízení a výrobní vztahy, nedá se samostatná národní ekonomika vybudovat. Pouhými novinovými člán-

řujeme na obranu vlastními silami, zcela odmítali pomoc jiných zemí. Když nám pomoc bude nabídnuta, přijmeme ji, avšak i když nám ji nikdo poskytnout chtít nebude, obejdeme se i bez ní – taková je to zásada.

Protože jsme zde ve vojenské akademii, nebudu se dnes o ekonomických nebo politických otázkách mnoho šířit a zmíním se hlavně o vojenské problematice.

Musíme vojenskou sílu nadále zvyšovat. Naše strana chce sjednocení země dosáhnout pokud možno mírovým způsobem. Chceme sice vlast sjednotit mírovým způsobem, avšak když nepřítel bude bránit postupu našeho revolučního hnutí vpřed ozbrojenými silami, budeme sjednocení vlasti ovšem musít provést s pomocí ozbrojené síly.

Proto pro uhájení již dosažených vítězství a pro dosažení dalšího postupu revoluce vpřed je nejdůležitější věcí vojenská síla.

Cílem zvyšování naší vojenské síly je snaha o obranu vlastními silami.

Stejně jako je tomu v hospodářství, je i ve sféře vojenské nutné, abychom pro úplnou obranu vlastními silami, tj. pro to, abychom sami sebe mohli bránit vlastními silami, byli jak po ideologické tak po vojenské stránce spolehlivě připraveni.

Jak toho můžeme dosáhnout?

Za prvé, z naší lidové armády musíme učinit armádu revoluční.

To je věc, na kterou jsme kladli důraz už od samého založení lidové armády. Naše armáda se musí stát revoluční armádou dělníků a rolníků.

Revoluční armáda v každé zemi má před sebou silného a mohutného nepřítele neboli objekt, proti němuž zaměřuje svůj boj.

I v národně osvobozené revoluci mají dělníci a rolníci, kteří povstali k revolučnímu boji, nejprve jen kladiva, sekery a podobně, s jejichž pomocí ukořisťují na nepříteli po jedné či dvou puškách, až sami sebe vyzbrojí, pak v strastiplném boji rozdrtil silného a mohutného nepřítele a akonec si vybojuvávají vítězství.

I Castro na počátku zahájil revoluci se sedmi puškami a rozdrtil silného a mohutného nepřítele a vybojoval vítězství. Dnes má Kuba ozbrojený všechen lid a brání svou revoluci Spojeným státům přímo pod nosem.

Je důležité revolučního ducha, prapor revoluce, neodhazovat, nýbrž hájit jej pevně až do konce.

V minulosti i my, protijaponští partyzáni, jsme s nepřítelem bojovali, majíce primitivní zbraně. V době Vlastenecké osvobozené války i naše lidová armáda bojovala s nepřítelem a vítězila nad ním s pomocí zaostalých zbraní. Pomáhali nám sice čínští lidoví dobrovolníci, ale fakticky i oni měli zaostalé zbraně.

Také za revoluce v Rusku dělníci a rolníci bojovali a vítězili s nedokonalou výzbrojí a stejně i v době, kdy bojovali s bílými a s ozbrojenou intervencí 14 zemí, které Rusko napadly, bojovali se zaostalými zbraněmi. I za bojů s hitlerovskými fašisty měla sovětská armáda zbraně staré. Avšak v boji se silným a mohutným nepřítelem zvítězila.

Problém není v tom, zda člověk má dobré zbraně nebo zda je nemá, nýbrž v tom, zda jeho armáda je revoluční armádou nebo takovou armádou není.

Jestliže chceme, abychom byli revoluční armádou, musí se důstojníci a všichni vojáci především pevně politicky a ideologicky vyzbrojovat.

S tím jsou spojeny různé problémy. Především je nejdůležitější vyzbrojovat se třídně. Revoluční armáda, stojící proti třídě statkářů a kapitalistů, proti imperialismu, musí být vyzbrojena revoluční ideologií dělnické třídy.

Budeme musít důstojníky a vojáky připravovat v duchu revolučního přesvědčení, že silného a mohutného nepřítele lze rozdrtit i se zaostalými zbraněmi, revolučního přesvědčení, že se nesmíme spoléhat jen na nějaké jaderné zbraně nebo podobné velké zbraně, nýbrž že se musíme opírat o sílu všeho lidu, že musíme lid organizovat a stmelovat, bojující spolu s lidem, budeme je musít připravovat v duchu naprosté jednoty mezi důstojnickým sborem a prostými vojáky, v duchu naprosté jednoty mezi armádou a lidem.

Ve Vlastenecké osvobozené válce jsme vybojovali velké vítězství proti silnému a mocnému nepříteli, přičemž tehdy naši důstojníci a vojáci byli po ideologické stránce ve velmi dobrém stavu. Jakými lidmi tehdy byli naši důstojníci a prostí vojáci? Byli vesměs syny a dcerami dělníků a rolníků. Byli lidmi, kteří v minulosti dělali nádeníky a nedávno byli osvobozeni z útlaku statkářů, kapitalistů a Japonců, lidmi, kteří dostali přidělenou půdu a kteří se stali pány továren, lidmi s vysokým revolučním uvědoměním.

Protože jsme válčili s lidmi, majícími vysoké revoluční odhodlání bránit své zřízení, v němž jsou šťastni, svou vzkvétající vlast, dokázali jsme zvítězit nad silným nepřítelem.

I v současné době je tomu tak. Nejdůležitější věcí pro to, abychom z naší armády vychovali armádu revoluční, je to, aby všichni její velitelé a prostí vojáci se stali dědici revolučních tradic protijaponských partyzánů a aby se důsledně vyzbrojovali po třídní stránce. Velitelé a prostí vojáci se musí semknout jednou myslí a jednou vůlí, jsouce odhodláni bojovat až do konce, přičemž budou chovat hlubokou nenávist k nepříteli, opírat se o sílu lidu a stmelovat masy kolem strany.

Lidová armáda musí být bezmezně oddána straně a vlasti. Naši vzkvétající socialistickou vlast, mající samostatnou národní ekonomiku, naši vlast, kde není vykořisťování ani útlaku, kde všichni lidé mají práci a mohou chodit do školy, tuto vlast, kde máme továrny a podniky, které jsme si svými rukama vybudovali a kde jsme si vytvořili základnu pro to, aby se všemu korejskému lidu dobře dařilo, tuto vlast, jakož i revoluční vymoženosti, musíme spolehlivě bránit svou krví. Všichni velitelé a prostí vojáci lidové armády se budou musit vyzbrojovat duchem vřelé lásky k své vlasti.

Lidová armáda musí být věrna straně, musí stranu bránit. Musí chránit naši stranu, která rozdrtila třídu statkářů a kapitalistů, chrání zájmy pracujícího lidu a je předvojem dělnické třídy a pracujícího lidu, naši revoluční stranu, která je příslušníkem nejavantgardnějšího úderného oddílu v boji proti revizionismu v mezinárodním dělnickém hnutí a hájí prapor marxismu-leninismu, musí této straně být věrna.

Dále musíme umět nenávidět nepřítele. Musíme se vyzbrojovat jasným vědomím toho, že třída statkářů a kapitalistů, japonští a američtí imperialisté, jsou smrtelnými nepřáteli našeho korejského lidu, musíme se vyzbrojovat krajní nenávistí k těmto nepřátelům.

Tak se naše lidová armáda musí stát ideologicky i politicky vospělou revoluční armádou, naplněnou komunistickou vírou, že vše dělá pro lidové masy a že revoluci provede až do konce, naplněnou vírou ve vítězství. Musí vyrůst v revoluční armádu, jež se stala dědičkou revolučního ducha protijaponských partyzánů, kteří po dlouhou dobu rozvíjeli strastiplný boj proti silnému a mohutnému nepříteli, japonskému imperialismu, se zbraněmi, které na něm vydobyli, ač sami na počátku vlastní zbraně neměli.

Jestliže chceme posilovat svou schopnost obrany vlastními silami, svou revoluční vojenskou sílu, musíme se bezpodmínečně stát dědici ideologie revoluční armády, stylu práce revoluční armády, tradic revoluční armády. Jak jsme sami zažili a jak lze vidět i z dějin revoluce jiných zemí, prvořadou věcí je osvojení si revolučních tradic. Jen tak je možno si nadále pevně udržet ideologii, styl práce a tradice naší revoluční armády. Ty jsou nejmocnější silou.

Jestliže jsme takto politicky vyzbrojeni, můžeme bez potíží rozdrtit silného a mohutného nepřítele, i kdybychom třeba po technické stránce o něco zaostávali nebo kdybychom měli některé nedostatky ve výcviku. Proto nejdůležitější věcí je vyzbrojit se politicky a ideologicky.

Dále je třeba, abychom důsledně prosadili stranou vytyčené vojenské zaměření na obranu vlastními silami.

Za tímto účelem se především musí vyzbrojit všechen lid. V případě války nemůžeme bojovat jen s několika sty tisíci vojáků lidové armády. Všechny lid musí být ozbrojen a bojovat a my toho též můžeme dosáhnout. Toto je jednou z našich největších předností.

Jihokorejská loutková vláda nic takového absolutně nemůže dovolit. My dělníkům a rolníkům můžeme dát pušky, protože jim důvěřujeme, avšak jihokorejská loutková vláda, která je vládou statkářů a kapitalistů, lidu pušky dát nemůže. Má totiž strach, že by lid mohl obrátit pušky proti ní.

Možnost vyzbrojit všechen lid je charakteristická pro nás, je zdrojem naší bezmezné a nevyčerpatelné vojenské síly. To je ještě lepší než rakety.

Co musíme dělat, jestliže chceme ozbrojit všechen lid? Musíme z lidové armády učinit armádu kádrovou.

Všechny lid do armády vstoupit a procházet tam výcvikem nemůže. Proto musíme především lidovou armádu učinit armádou kádrovou, abychom tak mohli, až všechen lid bude ozbrojen, dnešní divize rozšířit na armádní sbory, pluky na divize a prapory na pluky. Právě v tom spočívá zaměření strany.

Pušek, jimiž všechen lid můžeme ozbrojit, vyrábíme dost. Zajistíme, aby v případě války mohli být ozbrojeni všichni členové strany práce, všichni členové svazu mládeže, všechen lid. Čeho v tom případě bude zapotřebí? Bude zapotřebí kádrů. V takovém případě musí všichni, kdo

prošli službou v lidové armádě, být schopni zastávat úlohu velitelů. Jestliže každý, kdo sloužil v lidové armádě, bude schopen zastávat úlohu velitele, pak bude možno ozbrojit všechen lid. To je nejdůležitější věc.

V budoucnosti se spojaři budou musít stát kádrovými vojáky, budou se jimi musít stát i dělostřelci, kádrovými vojsky se budou musít stát všechny zbraně bez rozdílu. Tak musíme dosáhnout toho, aby ve chvíli, kdy všechen lid bude ozbrojen, lidová armáda se mohla stát jádrem, jehož příslušníci budou schopni bez potíží lidu velet.

Dále je nutno celou zemi přeměnit v jednu pevnost.

My nemáme atomovou pumu. My však musíme bez potíží obstát v boji i s takovým nepřítelem, který má atomové bomby.

Jistě jste se v taktice učili o účincích atomové bomby a o obraně proti ní, takže je vám známo, že atomové zbrani se lze ubránit zakopáním pod zem.

Naše země má příznivý terén. Máme hodně hor, máme vysoké hory. Protože máme chemické továrny, můžeme si bez potíží vyrábět trhaviny, sami si vyrábíme i wolframovou ocel. Proto máme možnost v budoucnu přeměnit v pevnost celou naši zemi.

Skutečnost, že se na vojenské akademii vyučuje hloubení tunelů, je velmi dobrá. Myslím, že tomuto předmětu by se mělo vyučovat nejen na vojenské akademii, nýbrž i na Kang Konově důstojnické škole a jiných důstojnických školách. Bude se mu musít vyučovat dokonce i pro velitele čet, i v kursech pro nejnižší velitelské kádry.

Na každém kroku musíme hloubit podzemní prostory. Musíme celou naši zemi přeměňovat v pevnost a to nejenom v prostoru přední linie, nýbrž i v zázemí, bez ohledu na to, zda jde o druhou nebo třetí linii, musíme posilovat protiletectkou a pobřežní obranu. Budeme musít pod zemí vybudovat i mnoho továren.

Co bude pak, až ozbrojíme všechen lid a celou zemi přeměníme v pevnost? Jistě jste viděli ježka. Když ježek schová hlavu a schoulí se do klubička, pokryje se celý ostny. Protože má tak silnou „výzbroj“, žádné zvíře se neodvážá se ho dotknout. Stejně tomu bude i v našem případě, když ozbrojíme všechen lid a celou zemi přeměníme v pevnost, neboť se nás neodvážá dotknout ani ten nejsilnější nepřítel. Neodvážá se nás dotknout ani Američané.

To, co jsme vykonali, není tajemstvím. I nepřítel ví, co jsme vyko-

nali. Nepřítel má spoustu svých vyzvědačů. Nedá se říci, kolik vyzvědačů, kromě těch, které jsme chytili, k nám proniklo a zase přešlo na druhou stranu. Mezi těmi, které jsme chytili, byli i takoví, kteří byli zadrženi až při třetím nebo čtvrtém pobytu u nás. Špión, chycený při čtvrtém pobytu, asi při třech předcházejících pobytech chycen nebyl. Proto nepřítel zřejmě ví, co jsme vykonali. Tím ovšem nevyzývám k tomu, abychom otevřeli dveře a dělali všechno veřejně. Chci říci, že když nepřítel bude vědět, že jsme všechen lid ozbrojili a celou zemi přeměnili v pevnost, nezaútočí na nás, protože bude mít strach.

Víte, proč za Vlastenecké osvobozené války Eisenhower pomýšlel na vylovení na našem východním i západním pobřeží, ale nakonec přistoupil na podepsání dohody o příměří? Tehdy ústřední výbor naší strany všem členům strany poslal rudý dopis. Celá naše strana pojala odhodlání bojovat na život a na smrt a vrhli jsme se na kopání podzemních chodeb a přípravu rozhodné bitvy. Nepřátelští agenti o tom nepříteli po svém návratu podali zprávy. Američané si věc rozmyslili a přišli k závěru, že když na nás nerozvážně zaútočí, nejen nic nezískají, ale může to naopak je přijít hodně draho, a tak se na nás již neodvážili vrhnout a klekli na kolena.

Proč bychom se neudrželi my, když se dnes udrží Kuba Spojeným státům přímo pod nosem? Když celou naši zemi přeměníme v pevnost, dokážeme se bez potíží udržet.

Právě proto musíme ozbrojit všechen lid a přeměnit celou zemi v pevnost. Tomu se musí podřídit naše vojenská věda.

Dále musíme zajistit, aby v případě války všechna odvětví našeho národního hospodářství sloužila vojenským potřebám.

V době Vlastenecké osvobozené války jsme toto nedokázali dobře zajistit. Tehdy jsme neměli mnoho sil, měli jsme málo vyspělou techniku, všeho jsme měli nedostatek. Jelikož jsme sami střelné zbraně nevyráběli, byli jsme odkázáni na jejich dovoz ze zahraničí. Tak se stalo, že jsme frontu nemohli střelnými zbraněmi včas zásobovat. Tehdy jsme nedokázali pořádně udělat ani obyčejný ruční granát.

Budeme musít připravovat strojírenství, metalurgický průmysl a všechna ostatní odvětví národního hospodářství na to, aby v případě války mohla sloužit válce. Musíme zajišťovat, aby v továrnách všech odvětví národního hospodářství bylo možno vyrábět výrobky, potřebné pro válku, a na druhé straně též již předem vytvářet rezervy,

použitelné za války.

V současné době máme každoročně dobrou úrodu, ale přesto jsme přišli s heslem „šetřit“ a šetříme, vytvářejíce si tak neustále rezervy. Vytváříme si rezervy obilí, soli, oceli i textilu. Jestliže takových rezerv budeme mít mnoho a celé hospodářství bude schopno v době války se válce podřídit, pak se bez potíží dokážeme bránit vlastními silami. Jestliže toho dosáhneme, dokážeme bez potíží ubránit vlast před agresí jakéhokoli nepřítele a nic nám nebude bránit, abychom při dalším rozvíjení korejské revoluce vítězili.

Jedním ze základních našich úkolů, zaměřených na dovršení naší korejské revoluce, je dobře provádět budování socialismu v severní polovině naší republiky a dobře ji bránit. Vedle toho musíme úplně osvobodit jižní polovinu země a vybudovat i tam socialismus, aby se v celé Koreji stala skutečností společnost bez vykořisťování a útlatku. Když toto splníme, učiníme tím plně zadosť i našim internacionálním povinnostem.

Abychom splnili tyto revoluční úkoly, musíme posilovat naši revoluční armádu a budovat si síly, schopné samostatné obrany. V zájmu toho se lidová armáda musí jak po stránce politické, tak po stránce vojenské stát armádou kádrovou. Kromě toho je nutno všechny obranné pozice a celou zemi přeměnit v pevnost, je nutno, abychom si sami vyráběli i zbraně, abychom si vlastníma rukama vyráběli vše, čeho sami potřebujeme. Jestliže budeme takto postupovat, pak nepřítele snadno přemůžeme a na nás se nepřítel neodváží zaútočit.

V tomto duchu bude na vojenské akademii třeba nadále a v ještě větším počtu vychovávat kádry.

Všechny kádry budeme musit převychovat. Většina velitelů od velitelů rot výše jsou dnes lidé, kteří mají zkušenosti z války, a tyto lidi je třeba po stránce politické, vojenské i kulturní řádně vyškolit. U všech musíme dosáhnout, aby vystudovali vojenskou akademii. Jestliže toho chceme dosáhnout, bude třeba, soudruzi, abyste věci promysleli a založili další fakulty či katedry, kterých bude zapotřebí. Aby všichni absolvovali vojenskou akademii v krátké době, bude ovšem těžké. Proto nesmíme spěchat, nýbrž zajišťovat postupně, aby během takových deseti let většina důstojníků vychodila vojenskou akademii.

I lidi, kteří vysokou školu vychodili, je třeba dále školit. Proto bude třeba ponechat středisko pro postgraduální kursy, které máte na vaši

vysoké škole, a organizovat takové kursy.

Pokud jde o fakulty, jejich současné složení plně vyhovuje. Je však možno říci, že některé fakulty technických zbraní mají dosud v poměru k ostatním fakultám málo posluchačů. Tyto fakulty bude třeba poněkud rozšířit a přijmout na ně více posluchačů.

Naši předkové kdysi vlastními silami vyráběli hodně pušek a i my dnes je vyrábíme. I pokud jde o zbraně, musíme ze surovin, které máme v naší zemi, vyrábět takové zbraně, které se hodí do podmínek naší země. Proto bude třeba školit mnoho kadrů v oboru vědy o zbraních. I na dalších fakultách je ovšem třeba školit ještě více důstojníků.

Za tímto účelem bude třeba založit další potřebné fakulty, respektive některé fakulty rozšířit.

Další důležitou věcí je zvyšování kvalifikace učitelů.

Co je třeba činit pro zvýšení kvality učitelů? Především je nutné, aby u učitelů samotných pevně zakotvil ideologický systém strany.

Jakožto revoluční armáda musíme sloužit korejské revoluci a být oddáni své straně, vlasti a lidu. I kdybychom školili sebevíce důstojníků, kteří by nebyli své straně a vlasti oddáni, nebylo by to k ničemu. Právě proto, že je nutno vychovávat důstojníky, oddané straně a vlasti, musí sami učitelé být pevně připraveni v ideologii strany. Jinými slovy, musí se připravovat tak, aby z nich byli lidé bezmezně oddaní straně, vlasti a lidu, lidé s vysokým smyslem pro stranu.

Učitelé též musí mít velmi vysokou úroveň v odborných znalostech. Mezi učiteli prý jsou někteří soudruzi, kteří nemají vysokou školu. Neříkám, že je nutno všechny je nahradit lidmi, kteří vysokou školu mají. Učitelé, kteří nemají vysokou školu, musí při své učitelské práci se věnovat sebevzdělání tak, aby všichni dosáhli úrovně absolventů vysokých škol. Nedá se říci, že by vysokoškolskou úroveň mohl mít jen ten, kdo má v kapse vysokoškolský diplom. Stačí, když člověk sice vysokou školu nevychočil, ale přece dosáhl úrovně absolventa vysoké školy.

Bude též třeba nadále hluboce studovat vojenskou vědu. Akademie se musí stát centrálním chrámem pro rozvíjení vojenské vědy, která se bude hodit na podmínky naší země, a to cestou studia naší korejské vojenské vědy a zkušenosti z minulých dob, musí se stát základnou pro studium a tvorbu vojenské vědy.

Učitelé tedy budou musit prostudovat velmi mnoho věcí, zintenzív-

ňující boj za posílení své stranickosti a úrovně svého všeobecného i vojenského vzdělání a provádějící spolu s posluchači soustředěný výzkum.

Využil jsem této dobré příležitosti, kdy pořádate slavnostní vyřazení absolventů, k tomu, abych vám pověděl několik slov o některých věcech, jichž je zapotřebí k prosazování politiky strany, a věřím přitom pevně, že budete v budoucnosti ještě více posilovat naši lidovou armádu jakožto armádu revoluční a že budete ještě pevněji bránit socialistickou vlast a vymoženosti revoluce.